

[Undervisningsministeren.]

her i København, at de havde forbudt deres Forældre at deltage i Skoleugen, var et meget spinkelt Grundlag for et Indlæg her i Tinget. Jeg har set en Bladmeddelelse, en Bladvits derom, men efter hvad jeg ved, har ikke faa Forældre søgt til disse Møder, søgt Skolerne. Det er en Begyndelse, som er gjort, og man maa haabe, den maa fortsættes i stigende Grad. Mere tror jeg ikke, der er Grund til at opholde sig ved dette lille Punkt. Det ærede Medlem nævnte dernæst Kirkens Forhold til Skolen og spurgte om Lærernes personlige Paavirkning.

Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt traadte op for egen Regning og søgte at uddybe dette lidt. Jeg vil gerne svare det ærede Medlem Hr. Vesterager. Jeg føler en umiddelbar, men stærk og intensiv Ulyst ved at indlade mig nærmere paa den Sammenblanding af Politik, Økonomi og Religion, hvori det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt nu og saa mange Gange tidligere har gjort sig skyldig. Jeg har udtalt mig gentagne Gange paa Baggrund af det ærede Medlems Betragtninger, han ved nøjagtigt, hvor mine Svar staar i Rigsdagstidenden, han kender det alt sammen nøje, men føler stadig Trang til at drage det frem paa ny som et Led — anderledes kan jeg ikke opfatte det — i en ganske bevidst Partipolitik, denne Gang med Brodden bevidst vendt mod Venstre; det bliver ikke min Sag her i Dag særligt at svare derpaa. Jeg skal, idet jeg om et Øjeblik svarer det ærede Medlem Hr. Vesterager paa, hvad han fremdrog — han gjorde det i en noget anden Form —, lige berigtige en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt. Han sagde, at i alle tidligere Undervisnings- eller Skolelove var Religion opført som første Fag. Det er ikke rigtigt. Det ærede Medlem kunde gerne have undersøgt de gamle Skolelove, saa havde han undgaaet at fremsætte positive Urigtigheder her fra denne Talerstol. Lærerens Fritagelse for Religionsundervisning o. s. v. — ja, vi har jo gennemdrøftet dette Spørgsmaal, og det ærede Medlem ved, at jeg er i nøje principiel Overensstemmelse med saa godt som hele det kirkepolitiske Udvalg og da navnlig med alle Repræsentanterne for den kirkelige Retning, hvortil det ærede Medlem hører.

Det ærede Medlem Hr. Vesterager nævnte, men meget forbigaaende, og idet han, jeg synes med Rette, maatte henvise videre Forhandlinger til det fortsatte Udvalgsarbejde, lige Forholdet mellem Kirke

og Skole og den personlige Paavirkning. Jeg tror, jeg kan nøjes med her paa dette Trin af Forhandlingerne at henvise til en Artikel af mig i „Kristeligt Dagblad“ af 16. November om Religionsundervisningen i Folkeskolen, hvor jeg gør nøje Rede for hele dette Forhold lige fra Skoleloven af 1814 og videre frem, og til „Kristeligt Dagblad“s Svar Dagen efter den 17. November med fuld Tilslutning til mit Standpunkt. Jeg tror derfor, ingen ærede Medlemmer i denne Sal behøver — lad mig variere et gammelt Udtryk en lille Smule — at være mere papistisk end Paven selv.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt har Ordet for en kort Bemærkning.

Carlsen-Skiødt: Undervisningsministeren følte sig beføjet til i Dag som ogsaa ved tidligere Lejlighed at fremsætte den Udtalelse, at naar man overhovedet talte om Religion, saa var det af politiske Grunde. (Undervisningsministeren [Borgbjerg]: Nej, naar De gør det, ikke man). Hvis Ministeren er færdig, vil jeg gerne fortsætte. (Undervisningsministeren [Borgbjerg]: Jeg er færdig). Jeg ved nemlig, at vor udmærkede og dygtige Formand ikke kan lide denne Passiar mellem Taleren og en, der sidder nede i Salen. Altsaa naar jeg taler, blander jeg politiske Hensyn sammen med de kristelige, hævder Ministeren. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om han ikke her fra denne Talerstol vil sige, hvormed han begrundet dette. Har jeg ikke Lov til her i Salen at tale om, hvad jeg ønsker? Har Ministeren Lov til at insinuere den Slags Ting over for et Medlem, som har sin grundlovsmæssige Ret til at tale fra denne Talerstol? Det vil jeg gerne spørge Ministeren om! Retter jeg Spørgsmaal til Ministeren, har Ministeren vel at svare, hvis han ønsker at svare, men han har ikke Lov til at insinuere den Slags Ting over for et Medlem. Jeg har Lov til at tale om, hvad jeg ønsker at tale om! Det er Formanden, der leder Forhandlingerne; han gør det dygtigt og upartisk, og det takker jeg ham for.

Jeg kunde komme med en lignende Insinuation og sige, at naar Undervisningsministeren har været saa ivrig til at skrive i „Kristeligt Dagblad“, skulde det vel ikke være af den Grund, at han følte, at der trængtes til at siges netop til de Tusinder af Arbejdere, der læser „Kristeligt Dagblad“, at der ikke var nogen Fare paa Færde. Saadan en Insinuation skal jeg